

R e p u b l i k a S r b i j a

TUŽILAŠTVO ZA RATNE ZLOČINE

KTRZ-5/05

25.04.2006. godine

B e o g r a d

DS/JA

OKRUŽNI SUD U BEOGRADU

- Veću za ratne zločine -

B E O G R A D

Na osnovu čl.46. st.2. tač.3., i čl. 265. st.1. i čl. 266. Zakonika o krivičnom postupku, u vezi čl. 4. Zakona o organizaciji i nadležnosti državnih organa u postupku za ratne zločine, podižem

OPTUŽNICU

Protiv:

1.MITROVIĆ RADOSLAVA, zvanog Rade, rođenog 22.12.1953. godine selu Štava opština Kuršumlija, od oca Stevana i majke Leposave dev. Vićentijević, Srbin, drž. SCG, sa prebivalištem u Nišu, Ul. Starca Vujadina br.8/1, završio Fakultet bezbednosti, po zanimanju diplomirani pravnik, radnik Ministarstva, pukovnik, pomoćnik komandanta Žandarmerije, neosuđivan, nalazi se u pritvoru po Rešenju istržanog sudije Veća za ratne zločine u Beogradu Ki.V.9/05, od 17.10.2005. godine koji mu se računa počev od 26.10.2005. godine kada je lišen slobode,

2.REPANOVIĆ RADOJKA, rođenog 24.03.1958. godine u selu Osojane, SO Istok, AP KIM, od oca Mulitina i majke Mileve dev. Petković, Srbin, drž. SCG, sada prebiva u Kruševcu ulica Mihajla Jeftića broj 1., pomoćnik komandira stanice policije u OUP Kruševac, neosuđivan, nalazi se u pritvoru po Rešenju istržanog sudije Veća za ratne zločine u Beogradu Ki.V.9/05, od 17.10.2005. godine koji mu se računa počev od 26.10.2005. godine kada je lišen slobode ,

3.JOVANOVIĆ NENADA, zvanog «Neša», rođenog 12.05.1962. godine u Orahovcu, AP KIM, od oca Jovana i majke Jelice rođene Nikolić, Srbin, drž. SCG, oženjen otac dvoje dece, sa prebivališem u Lazarevcu, ulica Milice Srpknje broj 23, završio Višu ekonomsku školu, po zanimanju kriminalistički policajac u OUP-u Lazarevac, neosuđivan, nalazi se u pritvoru po Rešenju istržanog sudije Veća za ratne zločine u

Beogradu Ki.V.9/05, od 17.10.2005. godine koji mu se računa počev od 26.10.2005. godine kada je lišen slobode,

4.ČUKARIĆ SLADANA, zvanog «Božo», rođenog 10.05.1968. godine u mestu Velika Hoča, od oca Damnjana i majke Marije rođene Garič, Srbin, drž. SCG, oženjen, otac troje dece, sa prebivalištem u Leskovcu, Gradašnica bb, završio, po zanimanju radnik MUP-a R Srbije, policajac u OUP-u Leskovac, neosuđivan, nalazi se u pritvoru po Rešenju istržanog sudije Veća za ratne zločine u Beogradu Ki.V.9/05, od 17.10.2005. godine koji mu se računa počev od 26.10.2005. godine kada je lišen slobode,

5.NIŠAVIĆ MILORADA, zvanog «Miško» ,rođenog 08.11.1960. godine u selu Kosorić opština Peć, AP KIM, od oca Milana i majke Zorke rođene Janjić, Srbin, drž. SCG, oženjen, otac troje dece, sada prebiva u Kragujevcu, Despota Uglješe br.12, završio Višu pedagošku školu, po zanimanju trgovac, neosuđivan, nalazi se u pritvoru po Rešenju istržanog sudije Veća za ratne zločine u Beogradu Ki.V.9/05, od 17.10.2005. godine koji mu se računa počev od 26.10.2005. godine kada je lišen slobode,

6.PETKOVIĆ MIROSLAVA, zvanog «Miki»,rođenog 17.12.1963. godine u Suvoj Reci, od oca Lazara i majke Vere rođene Krstić, Srbin, drž. SCG, oženjen, otac dvoje dece, sada prebiva u Požarevcu, Kosovska br.117, završio SSS,po zanimanju radnik, neosuđivan, nalazi se u pritvoru po Rešenju istržanog sudije Veća za ratne zločine u Beogradu Ki.V.9/05, od 17.10.2005. godine koji mu se računa počev od 26.10.2005. godine kada je lišen slobode,

7.PETKOVIĆ ZORANA,rođenog 24.06.1959. godine u Prizrenu, od oca Lazara i majke Vere rođene Krstić, drž. SCG, oženjen, otac dvoje dece, sa prebivalištem u Pančevu, ul. Branka Savića br.16, po zanimanju saobraćajni tehničar-vozač, zaposlen u «Domeku», neosuđivan, nalazi se u pritvoru po Rešenju istržanog sudije Veća za ratne zločine u Beogradu Ki.V.9/05, od 17.10.2005. godine koji mu se računa počev od 26.10.2005. godine kada je lišen slobode,

8.PAPIĆ RAMIZA, rođenog 02.10.1964. godine u u selu Dujke opština Sjenica, od oca Avdija i majke Naze dev. Zornić, drž. SRJ, oženjen, otac dvoje maloletne dece, sa prebivalištem u Sjenici ulica Javorska broj 45, završio srednju mašinsku školu, radnik MUP R Srbije pripadnik policije u OUP Sjenica, neosuđivan, nalazi se u pritvoru po Rešenju istržanog sudije Veća za ratne zločine u Beogradu Ki.V.9/05, od 17.10.2005. godine koji mu se računa počev od 26.10.2005. godine kada je lišen slobode,

Š T O S U :

Dana 26. marta 1999. godine, počev od 12,00 časova, u Suvoj reci, AP Kosovo i Metohija, za vreme oružanog sukoba između oružanih snaga Savezne Republike Jugoslavije (Vojske Jugoslavije, i policijskih snaga Republike Srbije), sa jedne strane, i pripadnika naoružane vojne organizacije «Oslobodilačka vojska Kosova», («OVK»; «UČK») sa druge strane, te istovremeno, i oružanog sukoba između Savezne Republike Jugoslavije i Koalicije NATO snaga,

kao pripadnici Posebnih jedinica policije (PJP), aktivnog i rezervnog sastava jedinica policije OUP Suva reka, u sastavu policijskih snaga Republike Srbije, zajedno sa pripadnicima tadašnjeg Resora državne bezbednosti, te pripadnicima Teritorijalne odbrane,

kršeći pravila Međunarodnog prava za vreme oružanog sukoba sadržana u odredbama člana 3. stav 1. tačka 1.a. i d. Četvrtе konvencije o zaštiti građanskih lica za vreme rata, od 12.08.1949. godine, člana 51, 75, 76, i 77 Dopunskog protokola 1. o zaštiti žrtava međunarodnih oružanih sukoba, te člana 4. i člana 13. Dopunskog protokola II o zaštiti žrtava nemeđunarodnih oružanih sukoba, i to

Mitrović Radoslav, u svojstvu komandanta 37. odreda PJP – «Niški odred», a Repanović Radojko, u svojstvu komandira policije OUP Suva reka i Jovanović Nenad, u svojstvu pomoćnika komandira policije OUP Suva reka,

naredili da se izvrši napad na civilno stanovništvo u delu grada pored Reštanskog puta, «Berišanskom naselju», gde su se nalazile kuće u kojima su živele porodice Beriša i druge albanske porodice i da se prema civilnom stanovništvu u tom delu grada vrše ubistva, uništavanje u velikim razmerama imovine koje nije opravdano vojnim potrebama, te da se nakon toga izvrši raseljavanje albanskog civilnog stanovništva,

pa su okrivljeni: Čukarić Slađan, Petković Miroslav, Papić Ramiz, zajedno sa sada pok. Tanović Radovan i pok. Đordjević Miroslav, i drugim nepoznatim pripadnicima policije OUP Suva reka, Nišavić Miloradom, kao pripadnikom Resora državne bezbednosti sa nepoznatim pripadnikom Resora državne bezbednosti, Petković Zoran, kao pripadnik Teritorijalne odbrane, i drugim nepoznatim pripadnicima Teritorijalne odbrane, i u zajednici sa drugim nepoznatim pripadnicima «Niškog odreda», delujući zajedno i istovremeno, postupajući svesno i voljno u izvršenju primljene naredbe, naoružani ličnim naoružanjem, krenuli iz dvorišta zgrade OUP Suva reka prema kućama pored Reštanskog puta u kojima su živeli građani albanske nacionalnosti, koji nisu učestvovali u neprijateljstvima, izbacivali ih iz kuća koje su pretresali, pljačkali i palili, a neke lišavali života, dok su ostale, pretnjama da će ih ubiti primorali da napuste Suvu reku i pređu u Republiku Albaniju,

pa su :

I

A. okr. MITROVIĆ RADOSLAV

u svojstvu komandanta 37. odreda PJP «Niški odred»

koristeći situaciju da se u isto vreme u neposrednoj blizini, na oko 2 km od centra i na širem području opštine Suva reka odvijala planirana oružana ofanzivna akcija združenih snaga, te da je tom oružanom akcijom i pripadnicima policijskih snaga, po naredbi Štaba

MUP-a na Kosovu i Metohiji komandovao i za izvršenje te akcije bio zadužen sa oko četrdeset pripadnika svog odreda, ispred zgrade OUP-a Suva reka, za vreme dok su se oni razvili u strelce i kretali ka Reštanskom putu, okr. Repanović Radojku, i okr. Jovanović Nenadu naredio da pripadnici OUP-a Suva reka krenu za njima i izvrše pretres i paljenje kuća, da lica koja zateknu u kućama likvidiraju, a da leševe ubijenih utovare na kaminon i odvezu sa lica mesta, govoreći: **«krećite, šta čekate, ubijajte, vozite...jel to ja treba da radim umesto vas»**

B. okr. REPANOVIĆ RADOJKO

u svojstvu komandira policije OUP-a Suva reka

i okr. JOVANOVIĆ NENAD

u svojstvu pomoćnika komandira policije OUP-a Suva reka

postupajući po primljenoj naredbi odabrali grupu sačinjenu od desetak pripadnika aktivnog i rezervnog sastava policije OUP Suva reka, u kojoj su se nalazili okrivljeni: Čukarić Slađan, Petković Miroslav i Papić Ramiz, sada pok.Tanović Radovan i Đorđević Miroslav, i drugi za sada neidentifikovani pripadnici ove policije, kojoj naređuju i to okr.Repanović Radojko rečima: **«idite, ubijajte, tovarite i vozite»**, a okr. Jovanović Nenad naredio: **»ajde, ajde, krenite»**, a potom odredili drugu grupa pripadnike policije OUP Suva reka kojoj je okr.Repanović izdao naredbu da zajedno sa pripadnicima civilne zaštite leševe ubjenih civila utovare u kamion i odvezu sa lica mesta,

C. okr. ČUKARIĆ SLADJAN, vođa sektora OUP-a Suva reka

okr. PETKOVIĆ MIROSLAV, policajac OUP-a Suva reka

okr. PAPIĆ RAMIZ, vođa patrole OUP-a Suva reka

okr. NIŠAVIĆ MILORAD, pripadnik Državne bezbednosti za područje Prizren

i okr. PETKOVIĆ ZORAN, rezervni policajac OUP-a Suva reka

1– okr. Čukarić Slađan, Petković Miroslav, zajedno sasada pok.Tanović Radovanom,izveli pritvorenika Ešljani Abdulaha iz pritvorske jedinice OUP Suva reka, pa ga je vezanog, Čukarić Slađan odveo do kuće Nedžada Beriše, na oko 100 metara udaljene i tu ispred kuće, iz automatske puške ispalio jedan projektil u predelu grudi, a kada je ovaj pao na zemlju, prišao mu i iz neposredne blizine ispalio još jedan metak u glavu, nanevši mu tako ustrelne rane, od kojih je preminuo,

2– okr. Čukarić Slađan, Petković Miroslav, Petković Zoran, Papić Ramiz, Nišavić Milorad

zajedno sa sada pokojnim Tanović Radovanom i Djordjević Miroslavom opkolili kuće

porodice Sedata i Bujara, Faika i Nedžada Beriše i kuću Vesela Beriše, u kojima su se nalazili njihovi članovi porodica, njih oko pedeset, nasilno ušli u kuće i vršili pretrese, a zatim iz kuće Beriša Vesela izveli sve ukućane, razdvojili muškarce od žena i dece, opkolili tako razdvojene grupe, a potom pucanjem u njihovom pravcu usmeravali grupu u kojoj su se većinom nalazile žene i deca da se kreće ka tržnom centru i piceriji, dok su za to vreme

a.- okr.Čukarić Slađan, zajedno sa sada pok. Tanović Radovan, pored zida kuće Beriša Faika, postrojili Beriša Nedžmedina, Beriša Havu, Beriša Fatona i Beriša Fatimu i rafalnom paljbom lišava ih života;

b.- okr.Petković Zoran glasno pozivao Beriša Bujara da izađe, vičući *"Gde su vam vaši Amerikanci-dolazite ovamo-neće ostati živih Albanaca-eliminisaćemo ih"*, pa je rafalnom paljbom iz automatskog oružja lišio života Beriša Bujara, a nepoznati pripadnik OUP Suva reka iz svog automatskog oružja lišio života Beriša Sedata, u momentu kada je ovaj pokušao da pobjegne,

c.- okr.Nišavić Milorad u kući Fatona Beriše, iz svog pištolja ispalio tri projektila u Beriša Nedžada nanevši mu smrtonosne povrede,

pa su leševe ubijenih preneli do Fatonove i Nedžadove kuće, koju su zapalili, i u kojoj su tela ovih lica izgorela, nakon čega su zapalili i kuću Faika Beriše, koja je u nastalom požaru izgorela, a kada su preživeli članovi porodice Beriša-žene,deca i muškarci krenuli trčeći prema Zanatskom centru, iz svojih automatskih pušaka svi zajedno i istovremeno rafalno ispaljivali projektile u njih i u njihovom pravcu, pazeći da niko iz te grupe ne pobjegne, te su ih tako naterali da udju u prostorije picerije »Kavabrija«, pri čemu su teško telesno povredili Beriša Nedžada i njegovu suprugu Liriju, koja je bila u osmom mesecu trudnoće, nanevši im ustrelne rane po telu i nogama, a kada su se oni sklonili u dvorište autobuske stanice, sustigli si ih okr. **PetkovićMiroslavi** sada pok.Tanović Radovan, i zajedno, istovremeno ispalili iz svojih automatskih pušaka nekoliko projektila u njih, kojom prilikom je Nedžad zadobio ustrelinu glave od koje je preminuo, dok je Lirija, ranjena, otišla u prostorije picerije,

3. okr.Čukarić Slađjan i Petković Miroslav

nakon što je sada pok.Tanović Radovan bacio dve ručne bombe-kašikare, koje su eksplodirale u piceriji, ušli u piceriju i pucajući iz automatskih pušaka lišili života preživele, a nakon iznošenja leševa, radi transporta sa lica mesta, onima koji su pokazivali znake života, svako iz svog automatskog oružja, rafalno ispalio projektile u vitalne delove tela i lišili ih života, a **okr.Čukarić Slađjan** odveo iza kamiona, u koji su utovarivani posmrtni ostaci Beriša Jašara, kojeg je sa benzinske stanice doveo sada pok. Boban Vuksanović u njega ispalio nekoliko hitaca iz automatske puške u predelu grudi, usled čega je ovaj zadobio smrtonosne povrede;

pa su tako, pod I., lišili životaukupno 48 /četrdest osam/ lica i to:

a. (1)Ešljani Abdulaha i (2)Beriša Jašara,

b. četrdeset šest lica (46) članova porodice Beriša, i to:

Beriša (Šabana) Vesela :

(3)Vesel- star 61. godinu, njegova majka(4)Hanumša, stara 100 godina, i njegova supruga(5) Sofia- stara 58 godina, kći(6) Fatmira- stara 22 godine, i sinovi(7)Hajdin- star 37 godina i snaja(8) Mihrije- stara 26 godina i sin(9) -Besim- star 26 godina i snaja(10) Mevlude- stara 26 godina, unuci(11) Genci- star 4 godine i(12) Granit- star 2 godine,

Beriša Ramadana Vesela :

supruga(13) Hava- stara 63 , sin(14) Sedat - star 45 godina i unuci(15) Dafina- stara 15 godina,(16) Drilon- star 13 godina, sin(17) Bujar- star 40 godina i snaja(18) Flora- stara 38 godina, i unuci(19) Vlorjan- star 17 godina,(20) Edon- star 12 godina,(21) Dorentina- stara 4 godine i sin(22) Nedžmedin- star 37 godina, snaja(23) Lirije- stara 24 godine (u osmom mesecu trudnoće)

Beriša Ramadana Faika:

sin(24) Nedžat- star 44 godina i unuci(25) Majlinda- stara 15 godina,(26) Herolinda- stara 13 godina,(27) Altin- star 11 godina, i(28) Redon- star 1 godinu i snaja(29) Fatime- stara 48 godina, supruga Ismeta Berishe, unuk(30) Faton- star 27 godina i njegova supruga(31) Sebahate- stara 25 godina, i njihova deca(32) Ismet- star 2 godine, i(33) Eron- star 1 godinu

Beriša Sahida:

sin(34) Musli - star 63 godina i snaja(35) Nefija - stara 54. godina i njihova deca- kćeri(36) Zymrete- stara 30 godina i(37) Violeta – stara 22. godina,(38) Afrim- star 24 godine, sin(39) Avdi- star 43 godina i snaja(40) Fatima- stara 37 godina, i njihov sin mal.(41) Kushrim star 11 godina, sin(42) Hamdi- star 54 godine i supruga(43) Dželihe- stara 50 godina i njihove kćeri(44) Arta stara -18 godina, (45)Zana- stara 13 godina,(46) Merita - stara 10 godina. I(47) Hanumša- stara 9 godina, sin(48) Mirat- star 7 godina,

2.dok su **Beriša Šireta**,**Beriša Vjolca** i **Beriša Gramos** koji su preživeli, a utovareni u kamion zajedno sa posmrtnim ostacima ubijenih, iskočili iz kamiona, koji je bio u kretanju na putu ka Prizrenu i koji je prevezio posmrtne ostatke, zadobili teške telesne povrede i to:

Beriša Šireta u vidu ustrelina desnog ramena, i desne butine, ranu u stomaku od šrapnela, više ustrelina udova,

Vjolca Beriša u vidu brojnih ustrelina u predelu nogu i stomaka,

a njen mal. sin **Beriša Gramos** prostrelnu ranu u predelu levog ramena,

nakon čega je:

3. posmrtno ostatke kamionom GP»Gradac», iz Suve reke, , vozač Krstić Spiro, u dva navrata odvezao u krug vojne kasarne u Prizrenu, pa su tela neidentifikovani pripadnici policije SUP-a Prizren i radnici Komunalnog preduzeća «Higijena» iz Prizrena, sahranili u masovnu grobnicu na vojnom strelištu kod sela Ljubižde i Koruše, da bi posle nedelju dana, početkom aprila 1999. godine, u noćnim časovima, po naredbi generala Đorđević Vlastimira, protiv kojeg se vodi postupak u Haškom tribunalu, za sada NN lica-pripadnici policije i Budimir Spasić, Djogaj Ali, radnici Komunalnog preduzeća «Higijena» i nepoznati pripadnici policije ovu masovnu grobnicu građevinskim mašinama otkopali, i posmrtno ostatke utovarili u dva kamiona-hladnjače, koje su preuzeli nepoznati pripadnici Specijalne anti terorističke jedinice(SAJ) MUP-a Republike Srbije i odvezli u Batajnicu, gde su ponovo sahranjeni,

a posmrtno ostatke Beriša Sedata, Beriša Bujara, Beriša Nedžata, Beriša Fatime, Beriša Fatona, radnici Civilne zaštite i komunalnog preduzeće «Suva reka» sahranili na groblju u Suvoj reci,

II

Okr. PAPIĆ RAMIZ

izvršavajući primljenu naredbu, zajedno sa nepoznatim pripadnikom policije OUP Suva reka, a nakon izvršene likvidacije išao od kuće do kuće preživelih meštana Suve reke i naredio im da napuste područje ove opštine i područje Kosova i Metohije i odu u Albaniju, inače će proći kao njihovi sugrađani u piceriji, a od Beriša Argona i njegovog brata Bardila tražio novac da im poštedi život, pa kada mu je Bardil predao 1.000 DEM, upozorio ga je da ipak nisu bezbedni i da sa porodicom napuste Suvu Reku i Kosovo i odu za Albaniju, jer će naići drugi policajci i pobiti ih, pa su ga oni poslušali i sa porodicom napustili kuću i priključili se izbegličkoj koloni, otišli u pravcu Prizrena i otišli za Albaniju.,

- čime su:

okr. Mitrović Radoslav, Repanović Radojko, Jovanović Nenad, Čukarić Slađan, Nišavić Milorad, Petković Miroslav, Petković Zoran i Papić Ramiz

izvršili krivično delo **ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. stav 1. KZ J, u saizvršilaštvu, u vezi člana 22. KZ J.**

S toga,

P R E D L A Ž E M

Da se pre tim sudom zakaže i održi glavni pretres, na koji da se pozovu:

1. Tužilac za ratne zločine Republike Srbije.

2. okrivljeni Mitrović Radoslav, Repanović Radojko, Jovanović Nenad, Čukarić Slađan, Nišavić Milorad, Petković Miroslav, Petković Zoran i Papić Ramiz koje privesti iz Okružnog zatvora u Beogradu i njihove branioce.

3. Svedoci:

a) Milojević Nebojša Sočanica Opština Leosavić, Gogić Milovan Kruševac, 21. Srpske divizije br.9, Nojić Jovan Smederevo, Izbeglički kamp «Radinac», Petković Nedeljko Brzan selo, zaseok kod Batočine, Nedeljković Svetozar Smederevo, Kolektivni centar «Radinac», Trajković Bogoljub Kragujevac, Pauna Jankovića br.13, Trajković Jovica Smederevo, Kolektivni centar «Radinac», Trajković Davor, Kragujevac, Šumadijska bb, Gogić Ljubiša Trstenik, Knjeginje Milice 98, Jovanović Sava Smederevo, kamp «9 sekretara SKOJ-a» /kamp Radinac/, Tripković Sveto Smederevo, Starca Vujadina br.110, Krstić Spira Valjevo, Braće Nedića bb, Širete Beriša, koju pozvati preko Haškog tribunala, Janković Sreten Mladenovac, Međulužje, ul. 10. Nova br.14, Velibor Veljković Medveđa, Bože Dreničkog br.87, Milojević Ratimir selo Sočanici kod Leosavića, Gogić Milosav Niš, ul. Timočka br.15, Gogić Milisav, Niš, ul. Bul. Nemanjića br.34/35, Savo Jovanović Mladenovac, ul. Ivana Milutinovića br.101-a Nojić Đura Smederevo, Kolektivni centar «Radinac», Fatić Milovan, Sopot, ul. Kneza Vićentija Petrovića br.1, Vazura Nikola Beograd, Kumanovska br.14, Novković Ivica, Niš, Velikojastrebačka br.20, Vojnović Miloš Beograd, ul. Danila Bojovića br.20, Đuričić Milan Kruševac, ul. Radovana Miloševića br.2/2, Perić Dobrivoje Niš, ul. Strahinjića Bana 60/4, Savić Milivoje Novi Sad, ul. Simeona Piščevića br.16, Mikić Dragoslav Niš, ul. Vizantijski bulevar br.108/6, Đorđević Milun Niš, ul. Blagoja Parovića br.8/40, Jablanović Milan Kruševac, ul. Mihajla Jeftića br.31 (kod Ljubice), Ilić Zoran Niš, ul. 25. maja br.26, Vukobrat Miloš Beograd, ul. Tadeuša Koščušskog br.54, Dragan Karleuša Beograd, Nehruova br.63, Savović Sreten, Popović Anđelko Vrnjačka Banja, ul. Raj broj 16-a, Vujičić Jovan selo Glogonj, ul. Mlinska br.163, Pančevo, Stanislav Anđelković, selo Zuce, 1. Nova br.35-a, Krstić Miroslav Kragujevac, Jovana Mirkovića br.10, Milorad Obradović Kruševac, Ul. Mirka Tomića 15, Jović Rade Aleksandrovac, 29. Novembra 152/15, Janković Krunislav Mladenovac, Međulužje, ul. 10. Nova br.14, Jokić Slavoljub, Kragujevac, Vinterhalterova 18, Jovanović Slavomir Beograd, Vukasovićevo 3. deo 7-g, Gopić Nebojša Prokuplje, Zetska 17, Arizanović Zoran, Surdulica Bore Stankovića 7, Nedeljković Zvonko Kragujevac, Podgorička br.12, Kazić Krunislav Smederevo, Kolektivni centar «Radinac», Miljković Milutin Arandjelovac, Slobodana Jovanovića bb., Spasić Goran selo Koševi, SO Kruševac, Mišković Saša, koga pozvati preko SUP-a Niš, Siketić Zoran, (zamenik komandira policijske stanice u Kruševcu) koga pozvati preko SUP-a Kruševac, Ilić Srđan, pozvati preko SUP-a Vranje, Stojković Nenad, (načelnik SUP-a Leskovac) koga pozvati preko SUP-a Leskovac, Madić Slavoljub, (načelnik SUP-a Pirot) Pirot, ul. Jevrejska br. 6/2, Stanislavljević Zoran Beograd, Kaluđerica, Vojvode Stepe 25, Stojanović Ljubiša Niš, Dragiša Mišovića br 1-b/14, Radić Stanimir Sremska

Mitrovica, Vase Stajića br.46, Petković Trifun, Smederevo, Kajmakčalanska br.116, Stanojević Milovan Sremčica, ul. Beogradska br.279, Stojanović Milorad Sremčica, Beogradska 273, Tanasković Stanija Mladenovac, Kosmajnska 135, Nedeljković Milovan Meljak, Mila Vukovića br.7, Petković Dragoljub Lazarevac, Milentija Popovića br.121-a, Anđelković Vekoslav Zuce, 1. Nova 35-a, Stevanović Obrad Beograd, Andre Nikolića br.8, Milan Petrović Beograd, ul. Branka Ćopića br.19, Furdulović Dragan Beograd, Stojana Aralice br.26, Boro Banjac Beograd, Petra Martinovića br.2, Dragan Ilić Beograd, Radanska br.17. Stijović Zoran Beograd, Lješka 55/23, Knežević Radovan Subotica, ul. Radmati Nikolaša br.39, Mišić Stojan Beograd, Gospodar Jovanova br.46, Trajković Živko Beograd, Vrčinska br.2 Protić Božidar Batajnica, Partizanskih baza broj 6 stan 10, Perić Duško Novi Beograd, Juriša Gagarina 205, Lipovac Bogdan iz Beograda, ulica Strugarska br.2, Bašanović Dragan, iz Beograda, Miloja Zakića br.14, Đoković Zoran Beograd, Admirala Geprata br.1 Nenadović Duško Beograd-Surčin, 15.nova br.2, Zeković Petar Beograd, Bul. Kneza Aleksandra Karađorđevića br.70, Nenadić Dragić. Mojsić Nikola Kruševac, Blačka br.52, Marković Zoran Beograd, Olge Alkalaj 5/32, Marković Srboj Kruševac, Badžin Vod br.2, Ljubislavljević Nikola Kruševac, ul. Utanta 7/23, Đinović Milenko Sremčica, Tomasa Edisona 18/22, Andrejević Srđan Vrnjačka Banja, Borakova br.4, Šapić Jablan Ćičevac, ul. Cara Lazara br.38, Bojović Dejan Lazarevac, ul. Milentija Popovića br.85-b, Popović Nebojša naselje Gornja Stopaonica, Cara Lazara br.23, 16000 Leskovac, Lalić Nebojša Kolektivni centar, hotel «Srbija» soba 102, Niška Banja, Bunu Sejdi Prokuplje, ul. Dobračina br.27, Kajkuš Mirven Vranje (OUP Preševo), Bekim Gaši Prokuplje, ul. Rasinska br.6, Rakić Milenko Mataruška Banja, ul. Žička br.14 (kod Martić Mileta), Borisavljević Dragan Beograd, ul. 8. marta br.9/71, Gogić Milovan Kruševac, Vece Korčagina br.154, Đokić Goran Donji Sinkovac, ul. Lebanski put 207, Obradović Goran Niš, ul. Triglavaska br.6/23, Petković Vera Pančevo, ul. Branka Savića br.16, Mustafa Elez Subotica, ul. Josipa Kraša br.34, Jovanović Todor Kruševac, ul. Kneza Miloša br.27a/7, Božidar Delić Beograd, Cerski venac br.6, Milojević Nenad Niš, naselje 9. maj, ul. Kopaonička br.5, Stefanović Miloš Barajevo, Svetosavska br.195, Trajković Trajko Smederevo, Kolektivni centar «Radinac»

Trajković Stefan Kragujevac, Pauna Jankovića br.13, Đorđević Novica Kragujevac, Pavla Jankovića br.4, Konjikovac Stojan Beograd, Kakanjska br.8/2, Cvetković Nebojša Zemun, M. Radivojevića br.43, Trboljevac Stanko Leposavić, - Kolektivni centar «24. novembar», Nišavić Milovan Kragujevac, ul. Preobraženje br.8, Nišavić Miomir, Trstenik, Cara Lazara 17/7

b) Beriša Shyrete, koju pozvati preko Haškog Tribunala, Beriša Vjolca Prizren, Jusuf Gervala bb /kod roditelja/, Beriša Hisni Suva Reka, ul. Rečanski put br.11, Beriša Agron Suva Reka, ul. Brigada 123 bb, Ali Gjogaj, Morina Hali, Beriša Muhamet, Beriša Bardyll, Beriša Fejzulah, Beriša Halit, Beriša Zurafete, Berisha Myvlede, Bytiqi Sejdi, Gashi Dashurije, Gashi Glyulije, Gashi Hajrus, Gashi Sanije, Gashi Shkelzim, Gashi Zymer, Hoxha Etim, Kolgeci Besim, Zulfije Kuci, Morina Fazil Sadiku Sevide Shala Muharem Cekaj Milaim Gashi Ilmi Gashi Lirije, Imeraj Liri, Imeraj Sofie, Karleuša Dragan, Krasniqi Marjan, Ljatifi Afid, Merovci Adnan, Zogaj Shefqet.

4. Zakonski zastupnici pokojnih.

5. Da se u dokaznom postupku pročitaju sledeća pismena:

Pregled bezbednosno značajnih događaja, pojava i saznanja evidentiranih u vremenu od 06 sati 24.03. do 06 sati 10.06.1999. godine, Izveštaja rada za 1999. godinu Sekretarijata u Prizrenu, Lista ICTY pod oznakom aneksura „b“ pod brojem KO-208673, izveštaj *Metropolitan police SO13 antiterrorist branch Kosovo* 99 godina o ekshumaciji i identifikaciji posmrtnih ostataka sa lokacije groblje Suva Reka 1 i groblje Suva Reka 2, transkripti saslušanja svedoka Marković Radomira i Karleuša Dragana u postupku protiv Slobodana Miloševića, pred sudskim većem Tribunala u Hagu, Izjava Wilijam Robert Fultona koja je data istom veću pod brojem 0336347, od 03.01.2002. godine, Izveštaj forenzičke antropologije od dr. Sju Bleka od 02.11.1999. godine, dokazni predmet Tribunala broj K0141034 i K0141035, Izveštaj o obdukciji pod brojem SCG/28/SR patologa Milevski Ivona, Izveštaj-forezička antropologija SR-002, Koriša i Ljubižda MKTJ radjen u vremenu od 13. avgusta do 2.septembra 1999. godine, Centralni spisak ekhumiranih-predatih iz Batajnice, Izveštaja Ministarstva odbrane Sekretarijata ministarstva Centar za saradnju sa MKTJ interni broj 11-3 od 23.3.2005 godine, Izveštaj Ministarstva odbrane Vojno bezbednosne agencije pod brojem SP-3186-2 od 21.3.2006. godine, Nalaz i mišljenje sudskog veštaka asistenta dr. Alimpijević Đorđa, Izveštaj Ministarstva odbrane SCG-Sektor za materijalne resorske VMA Int. Br.1-05 od 13.04.2006. godine, Zapisnik o primopredaji benzinske pumpe «Beopetrol» u Suvoj reci, bez datuma, koji se nalazi u spisi na strani 77 a knjiga 1 od 2, Izveštaj Službe za otkrivanje ratnih zločina Uprave krim. Policije MUPa Republike Srbije broj 02/6-2O Str. Pov. 230-7/06, Knjiga dnevnih zapovesti i knjige događaja OUP Suva reka za mart mesec 1999,

ICTY-transkripti svedoka : Eric Baccard, od 22.05.2002. godine, John Zdrilic – 09.09.2002. godine i – 08.08.2002. godine, John Crosland – 15.07.2002. godine K-25 - 10.07.2002. godine K-32 - 02.07.2002. godine, Peter de la Billiere – 05.09.2002. godine, William Fulton – 27.05.2002. godine, – 03.01.2002. godine i – 16.10.2001. godine, Karleuša Dragan – 23.07.2002. godine

6. Izvrši uvid u topografske karte planove Suve reke - grada koji se nalaze u knjizi broj 1 od 1 KTI.v.1/04.

7. Da se prema okrivljenima **produži PRITVOR**, određen rešenjem Istražnog sudije Veća za ratne zločine Ki.V br.9/05, od 17.10.2005. godine koji im se računa počev od 26.10.2005. godine kada su lišeni slobode.

O b r a z l o ž e n j e

Činjenično stanje u izreci optužnice utvrđuje se rezultatima sprovedenog predkrivičnog i istražnog postupka u ovoj stvari, na osnovu iskaza svedoka, saslušanih pred Istražnim sudijom Veća za ratne zločine, Okružnog suda u Beogradu, sadržine iskaza svedoka Tribunala u Hagu, na osnovu transkripata svedočenja pojedinih svedoka pred sudskim većem suda Tribunala, koji su uzeti i cenjeni shodno članu 14.Zalkona o organizaciji i

nedležnosti organa u borbi protiv učinilaca ratnih zločina, kao i na osnovu pismene dokumentacije u spisima.

Događaj, koji je bio predmet istraživanja Tužilaštva za ratne zločine i Istražnog sudije Veća za ratne zločine odigrao se u centru grada Suva reka, na AP KIM, u prvim danima bombardovanja 1999.godine, nakon što je bilo proglašeno ratno stanje i otpočela ofanziva NATO snaga prema našoj zemlji.

Na području opštine Suva reka, prema zvaničnim procenama iz Sekretarijata Prizren, koje su radjene po naredbama iz MUP-a Republike Srbije, na dan 23.marta 1999.godine, bilo je oko 75.000 stanovnika, od toga 3.500 srba, 1.000 roma a 70.500 albanskog stanovništvo «Berišansko naselje », sastoji se od više kuća, pored Reštanskog puta u neposrednoj blizini zgrade OUP-a, u kojima su živeli Albanci. Medju tim kućama, nalazi se i kuća Vesela Beriše u kojoj su ranije bili smešteni verifikatori OEBS-a.

Suva reka nalazila se u zoni odgovornosti 549. motorizovane brigade Vojske Jugoslavije, sa komandom u Prizrenu. U zoni odgovornosti ove brigade, nije bilo paravojnih jedinica, što se utvrđuje na osnovu Izveštaja Ministarstva odbrane broj 11-3. od 23.03.2005.godine.U reonu Suva reka, u to vreme, bile su upućene i angažovane i jedinice 37. Odreda PJP, kojim je komandovao optuženi Mitrović Radoslav, a čija komanda se nalazila u Suvoj reci u zgradama preduzeća «Metohija vino».

Na ovom području nalazile su se i redovne policijske snage OUP-a Suva reka, i to pripadnici aktivnog sastava policije, koji su bili angažovani u borbi protiv OVK, dok su pripadnici rezervnog sastava policije bili angažovani u izvršenju poslova i zadataka iz delokruga rada službe, a posebno na obezbeđivanju objekata OUP-a, pozoričkih i patrolnih službi.

Na ovom području postojali su i tzv.»mesnik« vod PJP, koji je odgovoran područnom PJP u Prizrenu, i koji se povremeno angažovao, dok su u večernjim satima, na dan 26.marta 1999.godine, u Suvu reku, stigli pripadnici rezervne, tzv.»B» varijante 37. Odreda 87.Odred PJP, koji su sutradan, 27. marta, raspoređeni na tzv. rezervne položaje u cilju pružanja logistike 37. odredu.

Na ovom području pre početka bombardovanja i u prvim danima bombardovanja, u periodu 20 -24.marta, bilo je intenzivnijih napada pripadnika OVK na jedinice vojske i policije. U reonu Suve reke dejsvovala su snage 124. i 122.brigade OVK, kao i snage lokalnih štabova, ukupno 1.500 do 3.000 pripadnika OVK.

Zbog učestalih napada pripadnika OVK usledila je planirana ofanzivna oružana akcija od strane združenih snaga koje su bila sastavljene od 37.Odreda PJP, jedinice Prizrenskog PJP sa vodom PJP Suva reka, i tzv.»Borbenih grupa» 549. i 243.motorizovane brigade Vojske Jugoslavije protiv oružanih snaga Oslobođilačke vojske Kosova, koju su sačinjavali 124 i 122 brigada OVK,zajedno sa lokalnim štabovima.Zadatak se sastojao u tome, da se pristupi razbijanju snaga OVK, koje su se nalazile u trouglu Prizren, Suva Reka, Orahovac. Zaduženi za izvršenje ove akcije bili su general Božidar Delić, kao

komandant vojnih snaga Vojske Jugoslavije, i Mitrović Radoslav kao komandant policijskih snaga.

Oružana dejstva tih združenih snaga počela su u ranim jutarnjim satima 25.marta i to u neposrednoj blizini grada, ispred sela Retimlje, na oko 2.km od centra Suve reke i u prvoj fazi trajala do 27.marta.

Činjenica, da je optuženi Mitrović Radoslav, komandovao policijskim snagama u toku trajanja te akcije, da je ista započeta na obodu grada, gde su pripadnici OUP-a Suva Reka mesno bili nadležni za stanje Javne bezbednosti, logično upućuje na zaključak da je on u tom svojstvu morao saradivati i sa načelnikom i komandrom policije, tako što bi u određenim situacijama od njih tražio logističku i drugu podršku. Stoga je i imao potrebu, da dolazi u stanicu policije, eventualno takvu podršku traži i u tom kontekstu da izdaje određene naredbe starešinskom kadru pripadnika aktivnog i rezervnog sastava te stanice policije.

Na ovakav zaključak upućuju i iskazi biših pripadnika OUP-a Suva reka, saslušanih u svojstvu svedoka, koji Mitrovića doživljavaju kao komandanta, jer su bili neposredni svedoci njegovog odnosa prema starešinama OUP-a i svedoci određenih naredbi koje im je ovaj izdavao a oni izvršavali.

Navedeno ukazuje da je «de facto» Mitrović Radoslav kao komandant PJP i lice koje je komandovalo konkretnom akcijom u danima kada je akcija vodjena, imao efektivnu vlast i nad starešinama OUP-a Suva reka.

Komandu nad uniformisanom sastavu policije u opisanim poslovima, aktivnog i rezervnog sastava policije, imao je optuženi Repanović Radojko, komandir policije i njegov pomoćnik optuženi Jovanović Nenad, koji je bio zadužen za rezervni sastav policije. I jedan i drugi za svoj rad odgovarali su načelniku OUP-a i imali «de facto» i «de jure» mogućnost da izdaju naredbe pripadnicima policije svog OUP-a.

Sa druge strane, ti pripadnici policije, kao radnici MUP-a dužni su, po Zakonu i na osnovu Uredbe Predsednika Republike Srbije o unutrašnjim poslovima za vreme ratnog stanja (Sl.glasnik17/99), da izvršavaju sva naredjenja svojih starešina, izdata radi obavljanja poslova, osim onih, kojima se naredjuje izvršenje radnji koje predstavljaju krivično delo.U konkretnom slučaju, pripadnici policijskih snaga optuženi Petković Miroslav, Čukarić Sladjan, Papić Ramiz i drugi za sada neidentifikovani policajci nisu odbili da izvrše primljena naredjenja da pale kuće i ubijaju civilna lica koja tu zateknu.

Pored policijskih i vojnih snaga na teritoriji grada Suva reka delovali su i pripadnici tadašnjeg Resora državne bezbednosti, zaduženi za bezbednost, a to je bio okrivljeni Nišavić Milorad, koji je bio odgovoran resoru Resoru državne bezbednosti u Prizrenu, jedinice Teritorijalne odbrane i jedinice civilne zaštite. Optuženi Petković Zoran bio je pripadnik Teritorijalne odbrane.

Početak oružane akcije protiv pripadnika Oslobođilačke vojske Kosova, na dan 25

marta. 1999.godine, pripadnici policijskih snaga vršili su pretres kuća u kojima su živeli Albanci, tražeći oružje i slično. Pri pretresu, dolazilo je i do pljačke, pucanja i pojedinačnog ubijanja albanskog civilnog stanovništva. Toga dana bilo je i sporadičnih pucanja sa Albanske strane na policijsku stanicu i pripadnike policije.

Sutradan, 26. marta 1999. godine, počev od 12,00 časova, sva optužena lica preduzimala su radnje koje su precizno opisane u izreci optužnice, usled kojih je lišeno života 49 lica, uglavnom žena i dece, zbog kojih je takođe došlo do izazivanja požara i paljenja gotovo svih kuća u napadnutom delu grada, pljačkanje stanovništva, što je sve rezultiralo masovnim iseljavanjem albanskog stanovništva iz grada. Na osnovu pregleda značajnih događaja, pojava i saznanja iz Izveštaja MUP-a na dan 27.marta 1999.godine na graničnom prelazu Vrbica-pravac iz Prizrena, izašlo je u Republiku Albaniju 11.000 lica, pripadnika albanske nacionalne manjine.

Ispitani u prethodnom postupku, pošto su se tokom sprovođenja istrage branili ćutanjem, nakon svih izvedenih dokaza u istrazi, optuženi su dali svoje odbrane u kojima saglasno negiraju svoje učešće u izvršenju inkriminiranih radnji, navodeći, svako za sebe da nisu ni bili prisutni na licu mesta, niti da su, u to vreme, uopšte čuli da su se ubistva dogodila.

Pri tome, optuženi Mitrović Radoslav navodi, da je, taj dan proveo u Prizrenu, te da nije imao «de jure» i «de facto» vlast prema pripadnicima OUP-a Suva reka, već da je moguće da su ga pripadnici policije koji tvrde da je tada bio prisutan, zamenili sa Randjelović Zoranom, starešinom 87.Odreda PJP, ili sa Siketić Zoranom, komandir 3.čete, koji su imali razlog da svraćaju u OUP Suva reka.

Medjutim, iskazima svedoka utvrđuje se da je Mitrović Radoslav bio Suvoj reci na dan 26.marta, oko podneva, najpre u dvorištu policijske zgrade, a potom ušao u zgradu i otišao kod komandira, te da su u isto vreme bili i pripadnici «Niškog odreda» PJP, koji su došli u dva kamiona, razvili se u strelce i pretresali kuće u naselju pored Reštanskog puta, pri tome palili kuće, ubijali lica koja bi zatekli u kućama ili sreli na putu, dok je deo tih jedinica obili prodavnicu auto delova vlasništvo Beriša Vesela, robu iz prodavnice utovarivali u kamion, koji su neposredno pred ovu «akciju», parkirali ispred prodavnice, a po završenom utovaru, kamion sa robom odvezli.

Optuženi Petković Miroslav, jedini priznaje, da je bio na licu mesta kada su se ubistva dogodila, s tim što za sebe tvrdi da nije ni na koji način učestvovao u ubistvu civila, već da je to radio pokojni Tanović Radovan.

Medjutim, odbrane svih optuženih se ne mogu prihvatiti, jer su u suprotnosti sa svim izvedenim (a predloženim) dokazima. Iskazi svedoka, koje su predlagali pojedini optuženi na okolnost njihovog navodnog alibija, ne pružaju osnov za zaključak da optuženima treba verovati, jer nisu mogli da potvrde njihove navode. Osim toga, odbrana pojedinih optuženih u suprotnosti je i sa sadržinom pismenih dokaza u spisima.

Zbog toga, takve odbrane, cenim kao neosnovane i sračunate na izbegavanje krivične odgovornosti za izvršena krivična dela, pa se stoga ne mogu prihvatiti.

Prema tome, na osnovu utvrđenih objektivnih okolnosti, koje povezane sa činjenicama i okolnostima iznetim u sadržinama iskaza predloženih svedoka, iz kojih proizilaze konkretne i pojedinačne radnje svih okrivljenih, postoji osnov za zaključak da su sva optužena lica izvršila krivično delo predstavljeno u ovoj optužnici. Pri tome, optuženi Mitrović Radoslav, Repanović Radojko i Jovanović Nenad su delo izvršili izdavanjem konkretnih naredbi, dok su optuženi Čukarić Sladjan, Petković Miroslav, Papić Ramiz, Nišavić Milorad i Petković Zoran svesno i voljno krenuli u izvršenje konkretnog krivičnog dela, a kasnijim učešćem u izvršenju istog, na različite načine, neko direktnim ubijanjem, neko opkoljavanjem kuća ubijenih lica, sa puškama na gotovs i pucajući u pravcu grupe građana u kojoj su većinom bile žene i deca, usmeravajući tako njihov pravac kretanja ka piceriji, gde je definitivno izvršena likvidacija istih na najbrutalniji način, ostvarujući svaki svoj udeo u izvršenju dela, direktno učestvovali i doprinosili radnji izvršenja krivičnog dela.

Rezultati sprovedene istrage pružaju osnov za tvrdnju, da je na teritoriji Kosova i Metohije počev od 1997. godine, postojao oružani sukob i to najpre između tada formiranih paravojnih formacija, koje su sastavljene od pripadnika albanske nacionalnosti s jedne strane i policijskih snaga Srbije, s druge strane, da bi kasnije, počev od 1998. godine, kada su ove formacije prerasle u oružanu formaciju pod nazivom «Oslobodilačka vojska Kosova» (OVK), započeo oružani sukob između tako formiranih snaga «Oslobodilačke vojske Kosova» i oružanih snaga Savezne Republike Jugoslavije. Formirana OVK imala je vojnu organizaciju, materijalna sredstva, odgovornu komandu, što je ovoj formaciji omogućavalo da izvodi kontinuirane i usklađene vojne akcije, pa čak i mogućnost osvajanja i kontrolisanja delova teritorije Kosova.

S obzirom na činjenicu, da je između «Oružane vojske Kosova» i oružanih snaga Savezne Republike Jugoslavije postojao duži period oružanog nasilja, koji u vreme konkretnog događaja nije okončan postizanjem međusobnog mirovnog sporazuma ili međusobnog miroljubivog rešenja spora, u konkretnom slučaju ima mesta primeni Međunarodnog humanitarnog prava, koje je nalagalo strani u sukobu, pripadnicima i komandnoj strukturi pripadnika srpskih strana u sukobu, da poštuju odredbe predviđene u Ženevskoj konvenciji i odredbe citiranih protokola.

S toga, zločini, dela i propusti koji se ovom optužnicom stavljaju na teret optuženima, kao pripadnicima policijskih snaga MUP Republike Srbije, te snagama Teritorijalne odbrane i pripadnicima tadašnjeg Resora državne bezbednosti, rečju, počinjeni su u okviru oružanog sukoba, pa su, zbog ove činjenice optuženi, kao pripadnici strane u sukobu, bili u obavezi da poštuju odredbe Ženevskih konvencija i da im obezbede poštovanje u svakoj prilici.

Svaka od žrtava konkretnih zločina bila je civil, pripadnik albanske nacionalnosti i ta činjenica je bila povod njihovom ubijanju. Ova činjenica jasno upućuje na zaključak, da su žrtve zločina za koje se optuženi terete bile lišavane života, a njihove kuće paljene samo po osnovu svog etničkog identiteta i kao takve i u meri u kojoj nisu bile zaštićene nijednom od drugih Ženevskih konvencija moraju se smatrati «zaštićenim licima» u

smisli Četvrte Ženevske konvencije, obzirom da su pripadnici policije očigledno smatrali da one-sve žrtve pripadaju suprotnoj strani u oružanom sukobu i da kao takvi predstavljaju opasnost po njih.

Zbog toga se, u smislu odredbama člana 3.stav 1. tačka 1.a.i d. Četvrte konvencije o zaštiti građanskih lica za vreme rata, od 12.08.1949. godine, člana 51, 75, 76, i 77 Dopunskog protokola 1. o zaštiti žrtava nemeđunarodnih oružanih sukoba, te člana 4. i člana 13. Dopunskog protokola 2. o zaštiti žrtava nemeđunarodnih oružanih sukoba, ima smatrati da svi oštećeni, imenovani u izreci, kao civilna lica, kao pripadnici albanske nacionalnosti imaju status zaštićenih lica.

Na osnovu svega navedenog, smatram da su se u radnjama svih optuženih stekla sva bitna obeležja krivičnog dela ratnog zločina protiv civilnog stanovništva iz člana 142. stav 1. KZJ.

TUŽILAC ZA RATNE ZLOČINE

Vladimir Vukčević